گزارش خبری

تهران، بیشترین مصرف‌کننده خون و فراورده‌های آن

معاون اجتماعی سازمان انتقال خون با بیان اینکه وضعیت ذخایر خون در کشور به صورت «نسبی» است، گفت: سازمان انتقال خون از مردم می‌خواهد میزان مشارکت خود برای اهدای خون را طی این روزها افزایش دهند. شهرام میرزایی در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه اهدای خون از اهمیت بسیار فراوانی برخوردار است، اظهار کرد: سازمان انتقال خون، ضرورت اهمیت اهدای خون را در کانون توجه قرار داده و با تشکیل «شبکه ملی خون‌رسانی» تلاش می‌کند توزیع خون در سطح کشور را مدیریت کند.

وی با بیان اینکه بیش از هزار مرکز درمانی در سطح کشور به مردم خدمت‌رسانی می‌کنند، گفت: تأمین خون و فراورده‌های خونی مورد نیاز مراکز درمانی، وظیفه سازمان انتقال خون است. بررسی کارنامه عملکرد سازمان انتقال خون بیانگر این است که توانسته‌ایم صد درصد نیاز مراکز درمانی در زمینه خون و فراورده‌های آن را تأمین کنیم.

وضعیت «نسبی» ذخایر خون در کشور

معاون اجتماعی سازمان انتقال خون درباره وضعیت ذخایر خون در کشور گفت: ذخایر خونی کشور از وضعیت «نسبی» برخوردار است. میزان ذخایر خون برخی از استان‌ها بیش از ۱۰ روز است، در حالی که برخی استان‌ها به مراجعه بیشتر مردم برای اهدای خون نیاز دارند تا سازمان انتقال خون بتواند ذخایر خونی را به نحو احسن مدیریت کند.

میرزایی با بیان اینکه معمولا میزان مراجعه برای اهدای خون در فصل سرد سال کاهش می‌یابد، خاطرنشان کرد: مسائل دیگری مانند «آلودگی هوا»، «تعطیلات ادارات در روزهای غیرتعطیل» و «شیوع بیماری‌های فصلی» نیز مزید بر علت شده و بر کاهش مراجعه برای اهدای خون اثر گذاشته است. وی درباره ضرورت مدیریت ذخایر خون توضیح داد: خون و فراورده‌های خونی از نیازهای روزمره مراکز درمانی است و به همین دلیل سازمان انتقال خون باید مدیریت ذخایر خون را در کانون توجه قرار دهد تا از بروز هرگونه مشکل جلوگیری کند.

تا پایان سال خون اهدا کنید

معاون اجتماعی سازمان انتقال خون با بیان اینکه مردم همواره یاریگر سازمان انتقال خون هستند، افزود: سازمان انتقال خون از مردم درخواست می‌کند که میزان مشارکت خود برای اهدای خون را طی این روزها افزایش دهند. من از مردم درخواست می‌کنم اهدای خون را به‌عنوان مشارکت اجتماعی در نظر بگیرند و تا پایان سال نسبت به اهدای خون اقدام کنند تا ذخایر خونی را به خوبی مدیریت کرده و از بروز مشکل جلوگیری کنیم.

معاون اجتماعی سازمان انتقال خون درباره وضعیت ذخایر خونی استان تهران گفت: استان تهران، پرمصرف‌ترین استان کشور در زمینه خون و فراورده‌های خونی است. مصرف بالای فراورده‌های خونی و خون در استان تهران در مسائل مختلف ریشه دارد؛ به‌طوری که برخی هم‌وطنان برای سپری‌کردن مراحل درمانی خود به استان تهران مراجعه می‌کنند. علاوه بر مراجعه شهروندان سایر شهرها به مراکز درمانی شهر تهران برای درمان، بیشترین مراکز درمانی کشور نیز در پایتخت مستقر است.

وضعیت ذخایر خونی در استان تهران

میرزایی درباره میزان مصرف روزانه خون در مراکز درمانی در شهر تهران گفت: هزارو ۶۰۰ تا هزارو ۷۰۰ واحد خون به صورت روزانه در مراکز درمانی شهر تهران توزیع می‌شود. با توجه به اینکه مصرف خون استان تهران از سایر استان‌های کشور بیشتر است، سازمان انتقال خون به یاری و حمایت بیشتر شهروندان تهرانی برای اهدای خون نیاز دارد. در حال حاضر، میزان ذخایر خونی استان تهران کمتر از هفت روز است. معاون اجتماعی سازمان انتقال خون همچنین درباره صدور فراخوان برای اهدای خون در سطح کشور گفت: فراخوانی برای مراجعه به منظور اهدای خون صادر نشده اما رسانه‌ها می‌توانند در زمینه جذب مردم برای اهدای خون اثرگذار باشند. البته پویش‌هایی درباره اهدای خون طی دو ماه گذشته برگزار کرده‌ایم.

وی گفت: برخی شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی بزرگ نیز متقاضی اهدای خون هستند و تیم‌های سیار سازمان انتقال خون با حضور در این مجموعه‌ها نسبت به فرایند خون‌گیری اقدام کرده‌اند.

تفکر ممنوع‌الورود بودن درمیان ایرانیان خارج از کشور از کجا نشئت می‌گیرد؟

مجازات نانوشته

شادی مکی

«پدرمان، سیدابراهیم نبوی در یک دهه اخیر «افسرده و دلتنگ» ایران بود و ناممکن‌بودن زندگی در وطنش، بار سنگینی را بر دوش او گذاشته بود. او در حالی از دنیا رفت که هرگز نتوانست با اقامت اجباری خود دور از ایران کنار بیاید». این بخشی از یادداشت دختران ابراهیم نبوی، طنزپرداز و روزنامه‌نگار شهیر معاصر، است که در غربت به زندگی خود پایان داد. البته قصه تلخ دلتنگی برای وطن و مرگ در غربت، تنها برای ابراهیم نبوی رخ نداد؛ هستند نخبگان، فعالان سیاسی، فرهنگی، هنری و حتی علمی‌ای که در آرزوی وطن ماندند و در خاکی دیگر زندگی‌شان پایان یافت. بسیاری از آنها که رفتند و بسیاری از آنها که مانده‌اند، تن به وضعیتی شبیه به تبعید داده‌اند و خود را «ممنوع‌الورود» به کشور می‌دانند؛ درحالی‌که اولا بسیاری از آنها حکمی مبتنی بر تبعید از مرجع صالح قضائی دریافت نکرده‌اند و دوم اینکه اساسا در قوانین موضوعه و جاری کشوری مجازاتی به نام «ممنوع‌الورودی» تعریف نشده است. از طرف دیگر اصل ۳۳ قانون اساسی هم مقرر کرده است «هیچ‌کس را نمی‌توان از محل اقامت خود تبعید کرد یا از اقامت در محل مورد علاقه‌اش ممنوع یا به اقامت در محلی مجبور ساخت، مگر در مواردی که قانون مقرر می‌دارد».

حقیقت آن است که برخی رفتارها و رویکردهای سخت‌گیرانه موجود که از سوی برخی نهادهای اجرائی درباره ایرانیان مهاجر و به‌ویژه آنها که در خارج و حتی در بسیاری موارد در داخل کشور دست به نقد و فعالیت سیاسی برخلاف نظر گروهی از مدیران کشور زده‌اند، باعث ایجاد این تبعید خودخواسته یا خودناخواسته و ایجاد تفکر ممنوع‌الورودی شده است.

در گفت‌وگو با حسین بیات، وکیل دادگستری و عضو هیئت‌مدیره انجمن حقوق اساسی ایران، ابعاد حقوقی واهمه ایرانیان از بازگشت به کشور و چرایی آن را بررسی کرده‌ایم.

تصمیم‌گیری‌های قضائی پیش‌بینی‌پذیر نیستند

بر اساس قوانین کشور و به‌ویژه قانون اساسی آیا فرد را می‌توان به دلیل نقطه‌نظرات سیاسی و عقیدتی‌اش از ورود به کشور یا خروج از آن منع کرد؟

در فصل سوم قانون اساسی تحت عنوان «حقوق ملت»، حقوقی مانند حق بر سلامت، حق بر ابراز عقیده، حق بر تجمعات، حق بر آزادی بیان، حق بر رسانه و... به رسمیت شناخته شد و اگر محدودیتی هم در نظر گرفته شده، مبتنی بر قانونی است که معارض با حقوق و آزادی‌های بنیادی نباشد. یعنی می‌گوییم دادگاه صالح به موجب قانون معتبر می‌تواند فردی را به صورت موقت مثلا به نقطه دیگری از کشور تبعید کند، اما رفتاری خارج از این چارچوب قانونی امکان‌پذیر نیست.

ساختار سیاسی-قضائی یک کشور نه می‌تواند حکم بدهد به خروج یک فرد از کشور و نه می‌تواند او را به‌عنوان مجازات ممنوع‌الخروج از کشور کند؛ زیرا اقامت شهروند در کشور خود مبتنی بر یک علقه معنوی، عاطفی، فرهنگی و تاریخی است، اما این اقامت در یک خاک نمی‌تواند اجباری باشد. ممنوع‌الخروج کردن یک فرد تنها می‌تواند در قالب دستور موقت و اقدامات تأمینی قابل دفاع باشد. به‌عنوان مثال این مجوز وجود دارد که به بدهکار بانکی موقتا اجازه خروج از کشور داده نشود، مگر زمانی که بدهی خود را پرداخت کند. ولی اینکه فردی را مثلا به دلیل ابزار عقیده یا نوشتن مطلب در نقد مقتضیات سیاسی ممنوع‌الخروج کنند، به لحاظ حقوقی قابل دفاع نیست. حتی دیده شده که فردی دوران حبس خود را گذرانده و به پایان رسانده، می‌گویند مثلا دو سال حق نداری از کشور خارج شوی. این مجازات مبنای حقوقی ندارد. هر انسانی حق دارد در چارچوب قوانین از هر نقطه دنیا به نقاط دیگر دنیا نقل مکان کند.

از سوی دیگر عملکرد دستگاه قضا باید پیش‌بینی‌پذیر باشد؛ یعنی یک شهروند وقتی به قوانین نگاه می‌کند، بداند که اگر مرتکب فعل مجرمانه‌ای شده باشد و به کشور وارد شود، با چه مجازاتی مواجه می‌شود. درواقع مجازات فعل مجرمانه او مشخص بوده و مطمئن باشد که بعد از گذران مجازات خود می‌تواند یک زندگی عادی داشته باشد.

اما متأسفانه گاهی عملکرد دستگاه قضا در مواردی پیش‌بینی‌پذیر نیست؛ یعنی فرد منتقد سیاسی یا حتی فردی که در یک دوره مخالف بوده است، نمی‌داند چه مجازاتی در انتظار او است یا قرار است با چه محدودیت‌هایی مواجه شود. آیا فقط همان که در حکم دادگاه آمده، اجرا می‌شود یا اینکه تا مدتی با گرفتاری‌های پیش‌بینی‌ناپذیر مواجه خواهد شد؟ نتیجه این پیش‌بینی‌ناپذیرشدن آرای قضائی، آن است که نخبگان اقتصادی، فرهنگی و... که خارج از کشور هستند و چالش‌های سیاسی دارند یا حتی سرمایه‌گذار خارجی، از حضور در ایران صرف‌نظر می‌کنند.

در قوانین ما مجازاتی با عنوان ممنوع‌الورود شدن به کشور وجود ندارد، اما افرادی مانند آقای نبوی و بسیاری دیگر مانند او خود را ممنوع‌الورود می‌دانستند. علت این تعارض میان قوانین و آنچه در ذهن مردم وجود دارد، چیست؟

درست است که در قوانین، مجازات ممنوع‌الورودی نداریم، اما افرادی که منتقد سیاسی بودند یا زاویه جدی با ایدئولوژی رسمی داشتند، نگران هستند؛ زیرا آنها دیده‌اند که در موارد مشابه با افرادی که داخل کشور بوده‌اند، برخوردهای جدی شده است. آنها با مشاهده چنین مواردی نتیجه می‌گیرند که در صورت بازگشت به وطن، به احتمال بسیار زیاد بازداشت شده یا با مشکلاتی از این دست مواجه می‌شوند. درواقع این افراد به دلیل نگرانی از واکنش‌های احتمالی به صورت ضمنی ممنوع‌الورود می‌شوند؛ یعنی ساختار مدیریتی کشور به‌گونه‌ای عمل کرده که شهروند احساس می‌کند نمی‌تواند به کشور خود بازگردد. از سوی دیگر فضای سیاسی هم در این زمینه شفاف‌سازی نمی‌کند. اما به دلایل مختلف چنین اقدامی تاکنون انجام نشده است و حتی در واکنش به این افراد، آنها با عناوین مجرمانه‌ای نیز مواجه شده‌اند. قطعا چنین برخوردهایی باعث می‌شود افراد از ورود به کشور در هراس باشند. این ترس مختص افراد مخالف یا منتقد مشهور نیست، بلکه این «پیش‌بینی‌ناپذیر»بودن باعث می‌شود که فرد خود را ممنوع‌الورود بداند.

مسئله تنها ورود به کشور نیست، بلکه افراد باید بتوانند بعد از ورود به کشور، زندگی عادی داشته باشند و حقوق بنیادین مورد تأکید در فصل سوم قانون اساسی را استیفا کنند اما اگر فرد نتواند به‌عنوان یک شهروند دارای حق در ایران زندگی کند یا ترس از وجود چنین شرایطی داشته باشد، قطعا به دلیل هراس از بازگشت، خود را ممنوع‌الورود خواهد دانست.

آیا دو مقوله نظم عمومی و امنیت ملی که در بسیاری موارد عنوان اتهامی منتقدان و مخالفان است و حتی ممکن است افراد بعد از بازگشت به ایران به سبب آن مورد سؤال و جواب قرار بگیرند، در قوانین تعریف شده و شاخصه‌های مشخصی دارد یا نه؟

متأسفانه در قوانین جزایی ما امنیت ملی تعریف نشده است، بنابراین شکل موسع و خلاف اصل «لزوم تفسیر مضیق از قوانین جزایی» و با سلیقه و برداشت مقام قضائی یا امنیتی تبیین و تفسیر می‌شود، اما منظور از امنیت ملی آن است که آحاد مردم ایران ذیل نظم، امنیت، عدالت، رفاه و آزادی بتوانند زندگی انسانی توأم با کرامت داشته باشند و بتوانند حقوق انسانی خود را احقاق بکنند؛ یعنی یک شهروند از عدالت قضائی، اجرائی و تقنینی برخوردار باشد، رفاه نسبی داشته باشد، از مرزهای امن برخوردار باشد و در معرض تجاوز راهزنان و دشمنان قرار نگیرد.

اما لازمه تأمین امنیت ملی، ایجاد محدودیت در حقوق بنیادین نیست؛ یعنی نمی‌توانیم بگوییم امنیت ملی اقتضا می‌کند که در نقد ساختار سیاسی اظهارنظر نکنید، عملکرد دستگاه‌ها را نقد نکنید و مواردی از این دست. این نوع عملکرد حفاظت از امنیت ملی نیست، بلکه به معنای ایجاد چالش برای حقوق بنیادین به نام امنیت ملی است. یک نظام سیاسی مقتدر و دموکراتیک، مبتنی بر مشروعیت ملی و کارآمدی عمل‌گرایانه سیاسی نه‌تنها نباید از نقد نگرانی داشته باشد، بلکه باید نقد را به رسمیت شناخته و از آنها بهره ببرد. جامعه‌ای که در آن نقد و تنوع آرا و افکار نباشد، بی‌بهره از شکوفایی خواهد شد؛ بنابراین آزادی بیان، اقتضای امنیت ملی است. در جامعه برخوردار از آزادی بیان، اندیشه و... امنیت ملی هم وجود دارد. امنیت ملی به این معنا نیست که تنها عده‌ای حق اظهارنظر داشته باشند و دیگران سکوت کنند.

ادامه در صفحه ۱۰

خبر

افزایش ۲ برابری جمعیت سالمندان بالای ۶۰ سال ایران در ۲۰ سال آینده

نماینده صندوق جمعیت ملل متحد گفت: بر اساس پیش‌بینی‌های سازمان ملل متحد، درصد جمعیت افراد بالای ۶۵ سال از ۱۰ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۱۶ درصد در سال ۲۰۵۰ افزایش می‌یابد؛ این پدیده نه‌تنها یک تغییر آماری است، بلکه نمایانگر یک تحول بنیادی است.

به گزارش ایسنا، آینا سیتلیوا در مراسم رونمایی از محیط دوستدار سالمند با بیان اینکه در حال حاضر جهان با تغییر جمعیتی مهم مواجه است که تحت تأثیر افزایش امید به زندگی و کاهش نرخ باروری ایجاد شده است، اظهار کرد: با افزایش طول عمر انسان‌ها، تعداد سالمندان به‌سرعت در حال افزایش بوده و سهم این افراد در جمعیت جهانی روبه افزایش است. هم‌زمان نیز با پدیده زنانه‌شدن سالمندی در سراسر جهان مواجهیم.

وی ادامه داد: بر اساس پیش‌بینی‌های سازمان ملل متحد، درصد جمعیت افراد بالای ۶۵ سال از ۱۰ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۱۶ درصد در سال ۲۰۵۰ افزایش پیدا می‌کند؛ این پدیده نه‌تنها یک تغییر آماری است، بلکه نمایانگر یک تحول بنیادی است.

وی با بیان اینکه در منطقه آسیا و اقیانوسیه، تقریبا هر کشوری با این انتقال سنی مواجه شده است، افزود: از همین روی، بر اساس داده‌های مرکز آمار ایران، بیش از ۱۰ درصد جمعیت ایران ۶۰ سال و بالاتر از ۶۰ سال هستند و این نسبت در ۲۰ سال آینده بیش از دو برابر می‌شود. این تغییر نیازمند اقدام جامع در تمامی بخش‌های جامعه است تا اطمینان حاصل کنیم که سالمندان به حاشیه رانده نشوند، بلکه حمایت شوند.

نماینده صندوق جمعیت ملل متحد گفت: با افزایش سن جمعیت جهانی به‌طور فزاینده‌ای مشخص می‌شود که باید جمعی عمل کنیم تا شهرها برای افراد در هر سنی قابل دسترس و توانمند باشند. این مسئله تنها به معنای ایجاد راحتی برای سالمندان نیست، بلکه به معنای ایجاد زیرساختی پایدار، عادلانه و تاب‌آور برای تمامی نسل‌هاست.

سیتلیوا معتقد است دهه سالمندی سالم که یکی از ابتکارات سازمان ملل متحد بوده و از سال ۲۰۲۱ شروع شده و تا سال ۲۰۳۰ هم ادامه دارد، فرصتی است برای گردهمایی دولت‌ها، جوامع، متخصصان، دانشگاه‌ها و رسانه‌ها برای ۱۰ سال اقدام هماهنگ، تسهیلگر و همکاری جهت بهبود زندگی سالمندان، خانواده آنها و جوامعی که سالمندان در آن زندگی می‌کنند. در این راستا صندوق جمعیت ملل متحد در سطح جهانی از کشورها حمایت و آنها را تشویق می‌کند تا با اتخاذ رویکرد چرخه زندگی و حمایت بین نسلی به سمت سالمندی سالم حرکت کنند.

جدول ۴۹۷۱ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- باغ انگور- عریض و وسیع- ستودن ۲- وعده داده‌شده- نوعی بیماری قارچی گیاهان- واحد اندازه‌گیری توان الکتریکی ۳- از انواع ماهیچه‌های انسان- ناسزاگویی- چند وزیر ۴- تندخو- سبزی زمستانی ۵- سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا- نیم‌صدای سگ- انتقادکننده ۶- جداکردن ناخالصی‌ها از نفت- منظم- دعای زیر لب ۷- نوعی انگور دانه‌درشت- گلی درشت و معطر ۸- جد حضرت رسول(ص)- مزرعه کوچک- از مرکبات ۹- رشته‌هایی از پوست یا ساقه گیاه- ضروری و لازم ۱۰- عددی دورقمی- خودروی زرهی- پهن‌کردن ۱۱- قورباغه درختی- کاسه‌گردان- از اقوام ایرانی ۱۲- چاپگر کامپیوتر- پدر علم جبر۱۳- شاعر شیرازی و سراینده مثنوی شمع و پروانه- پروردگار- درخت سدر ۱۴- اهلی، مطیع- پیشتاز لشکر- جوال ۱۵- گناه بزرگ- رویکرد- ترمز چارپا

عمودی:

۱- تاب و توان- نام سابق اصفهان- توقف خودرو کنار خیابان ۲- شیرینی ماه رمضان- پیش‌مقدمه مکالمه تلفنی- گوشه‌ای در دستگاه شور ۳- از خوشنویسان و نستعلیق‌نویسان صاحب‌نام سده یازده هجری در ایران و هند ۴- فعال و سرزنده- اشاره- فوری ۵- ضربه سر در فوتبال- از ضمایر مشترک فارسی- ضعف و سستی- سوره بیستم قرآن ۶- بازگشت به حوادث گذشته در فیلم- ماه چهارم میلادی ۷- برادر حضرت اسماعیل(ع)- کم‌عقل- تحت ۸- سازگاری- عروسک معروف خیمه‌شب‌بازی- فریبکاری ۹- موی صورت مردان- چند مرتبه- شهادت ۱۰- دینداری- اندامی در گیاهان بی‌گل ۱۱- حمله نظامی- کلفت و ضخیم- سمت چپ- گرما ۱۲- سازگاری- زمان آغازین- از فروع دین اسلام ۱۳- از میراث‌های معنوی ایران در یونسکو ۱۴- قدرت و توان- عدد- کوچک‌تر از دریا ۱۵- زاده چهارپایان- لقب طهمورث پادشاه پیشدادی- رمانی نوشته رضا امیرخانی

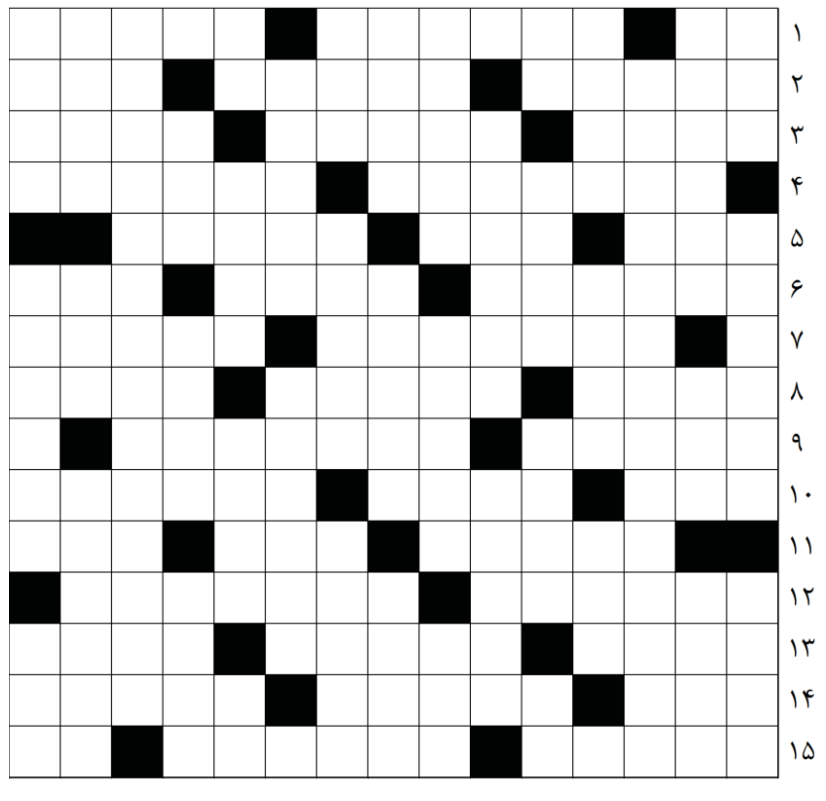

حل سودوکو ۳۹۶۶

۹	۷	۸	۲	۱	۳	۵	۶	۴
۲	۵	۶	۴	۷	۸	۹	۱	۳
۴	۱	۳	۵	۹	۶	۷	۸	۲
۱	۴	۲	۸	۵	۷	۶	۳	۹
۶	۳	۷	۱	۴	۹	۸	۲	۵
۵	۸	۹	۳	۶	۲	۴	۷	۱
۸	۲	۵	۶	۳	۴	۱	۹	۷
۷	۶	۱	۹	۲	۵	۳	۴	۸
۳	۹	۴	۷	۸	۱	۲	۵	۶

۹	۶	۵	۳	۴	۱	۷	۸	۲
۷	۴	۱	۵	۸	۲	۳	۹	۶
۸	۳	۲	۶	۷	۹	۴	۵	۱
۳	۵	۷	۹	۲	۶	۸	۱	۴
۲	۸	۶	۱	۳	۴	۹	۷	۵
۴	۱	۹	۸	۵	۷	۶	۲	۳
۵	۹	۴	۲	۶	۸	۱	۳	۷
۱	۷	۳	۴	۹	۵	۲	۶	۸
۶	۲	۸	۷	۱	۳	۵	۴	۹

حل جدول ۴۹۷۰

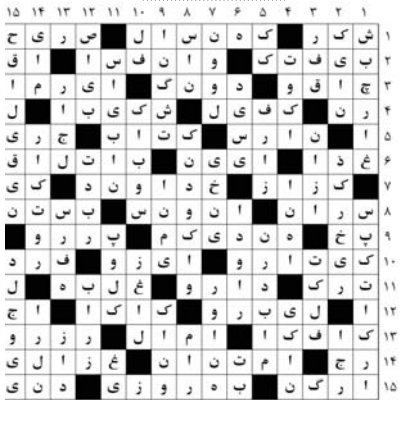

سودوکو سخت ۳۹۶۷

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

		۴	۱	۳		۵		
۵	۳				۹			
				۵				۲
	۴	۵				۹		
۳			۲		۸			۶
		۱				۲	۴	
۷				۶				
			۹				۶	۵
		۶		۱	۳	۴		

سودوکو ساده ۳۹۶۷

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۸	۵		۹		۳		
					۲	۷		
		۱			۶	۲		۹
	۱		۹	۶				
۳	۶	۷				۴	۹	۲
				۲	۷		۳	
۸		۴	۱			۶		
		۶	۲					
		۹		۵		۸	۲	